

12- Truyện Vua Quán Đảnh Thỉnh Phật

Một thuở nọ, Đức Phật ngự tại vườn trúc Ca-lan-đà, thành Vương xá.

Bấy giờ Thế Tôn hưởng dẫn sáu vạn hai ngàn vị A-la-hán đến nước Câu-tỳ-la. Dân chúng nước này bảm tính hiền lành, nhân từ hiếu thuận, tâm hồn rộng lượng bao dung. Đức Như Lai suy nghĩ: “Nay Ta nên xây dựng một giảng đường nhiều tầng bằng gỗ Ngưu đầu chiên-đàn để giáo hóa dân chúng.” Khi Đức Phật nghĩ như vậy, trời Đế Thích biết được tâm niệm của Ngài, liền cùng Trời, Rồng, Dạ-xoa, Cưu-bàn-trà... ai nấy đều mang gỗ Ngưu đầu chiên-đàn để dâng lên Thế Tôn và xây dựng một giảng đường lớn cúng dường Đức Phật, với các tiện nghi như giường, ghế, đồ nằm, mền nệm cõi trời và thức ăn Tu-đà cõi trời, tự nhiên đều đầy đủ để cúng dường Đức Phật và chúng Tăng.

Bấy giờ dân chúng thấy việc ấy cho là việc lạ chưa từng có, đều nói rằng: “Hôm nay Như Lai có công đức lớn, nên mới cảm được chư Thiên cúng dường như thế.” Nói xong, họ cùng nhau đến gặp Phật, đánh lễ dưới chân Phật rồi lui lại ngồi sang một bên.

Lúc ấy Đức Phật liền nói pháp Tứ đế cho họ nghe, giúp họ mở tỏ tâm ý, có người chứng quả Tu-đà-hoàn, có người chứng quả Tư-đà-hàm, có người chứng quả A-na-hàm, cho đến có người phát tâm Bồ-đề vô thượng.

Các Tỳ-kheo thấy chư Thiên cúng dường các tiện nghi như vậy, khen là việc chưa từng có, bèn bạch Phật:

–Chẳng hay đời trước Như Lai đã gieo trồng phước đức gì, mà nay khiến chư Thiên cúng dường như vậy?

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy hãy lắng nghe, Ta sẽ giải thích rõ ràng.

Thuở xưa, cách đây vô lượng kiếp, tại nước Ba-la-nại có Đức Phật ra đời hiệu là Phạm Hạnh. Một hôm, Đức Phật hưởng dẫn các Tỳ-kheo đi giáo hóa chúng sinh, lần hồi đến hoàng cung của vua Quán Đảnh. Vua nghe tin Phật đến, liền ra khỏi thành đón rước, bước tới đánh lễ dưới chân Phật rồi thỉnh Phật và chúng Tăng:

–Ngưỡng mong Thế Tôn từ bi chiếu cố, chúng con xin cung thỉnh Ngài vào trong và nhận bốn thứ cúng dường của chúng con trong ba tháng.

Được Phật hứa khả, vua bèn thỉnh Đức Phật an trụ tại giảng đường Trùng các, với đầy đủ giường đồ nằm và các thức ăn ngon cúng dường trong ba tháng. Ngoài ra vua còn phụng hiến cho Đức Phật và chúng Tăng mỗi vị một chiếc y báu. Đức Phật bèn nói pháp bằng mọi cách cho vua nghe, vua sinh tâm vui mừng và phát tâm Bồ-đề. Lúc ấy Đức Phật liền thọ ký cho vua: “Ở đời vị lai, đại vương sẽ thành Phật hiệu là Thích-ca Mâu-ni, hóa độ chúng sinh, nhiều không thể tính lường.”

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các thầy nên biết, vua Quán Đảnh thời ấy nay chính là Ta; còn các quan lúc bấy giờ nay là sáu vạn hai ngàn vị A-la-hán. Nhờ công đức cúng dường Phật lúc ấy nên trong vô lượng kiếp Ta không bị đọa vào đường ác, thường sinh cõi trời, cõi người thọ hưởng sự an vui. Đến ngày nay Ta đã thành Phật, cho nên mà trời, người đến cúng dường Ta.

Lúc ấy các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều vui mừng thực hành.